

“Nooit meer oorlog mag geen holle slogan zijn”

Nieuws vrijdag 1 april 2022

Sinds enkele weken beheerst de oorlog in Oekraïne de actualiteit. Volg jij de ontwikkelingen ook met stijgende verbijstering en ongeloof?

Chris Reniers: “Ik vind het onvoorstelbaar dat de leider van een land – schijnbaar op z’n eentje – beslist dat hij het recht heeft om een vreedzaam land binnen te vallen, te bombarderen en de bevolking te doden of op de vlucht te doen slaan. Welke reden heeft hij daarvoor? Daar hebben we het raden naar. Gaat het om zijn ego, om economische, geopolitieke of veiligheidsbelangen? Daar hebben we nog steeds geen duidelijk antwoord op gekregen. Dat het om verachtelijke acties gaat, is wel duidelijk.”

Even opmerkelijk als de invasie van Oekraïne was de vrijwel onmiddellijke veroordeling ervan vanuit de rest van de wereld.

Chris Reniers: “Die snelle en solidaire reactie uit het grootste deel van de wereld is een goede zaak. Zo maken we duidelijk dat dit absoluut onaanvaardbaar is. Ik vind het dan ook onbegrijpelijk dat er in eigen land nog steeds politieke partijen en individuen zijn die de euvele moed vinden om excuses te zoeken voor de beslissingen van Poetin of ze proberen te rechtvaardigen. Niets rechtvaardigt het risico op een kernoorlog en het dooreenschudden van de levens van miljoenen mensen, vrouwen, kinderen, zuigelingen of bejaarden, allen op de vlucht voor zinloos geweld.”

Wat vond je van de uitspraken van N-VA-voorzitter over het gebrek aan opvangplaatsen?

Chris Reniers: “Hij schuift het tekort aan opvangplaatsen voor vluchtelingen uit Oekraïne in de schoenen van de vluchtelingen uit andere landen die hier momenteel verblijven en er “geen recht” op zouden hebben. Volgens hem zijn de Oekraïners de “echte oorlogsvluchtelingen”. Gaan we nu discrimineren onder oorlogsvluchtelingen? De witte huid van de ene vluchteling is toch niet meer waard dan de donkere huid van de andere?”

De Oekraïense burgers zijn uiteraard de voornaamste slachtoffers van deze oorlog, maar ook elders laten de gevolgen zich voelen, vooral op economisch vlak.

Chris Reniers: “Overall in de wereld, maar vooral in Europa, merken we nu al sterke prijsstijgingen van tal van goederen, in de eerste plaats gas en brandstof, maar ook de voedselprijzen nemen sterk toe. De krapte en nervositeit op vele markten laat zich voelen. Ook de modale Rus, die absoluut geen boodschap heeft aan de verklaringen en acties van Poetin, ondervindt de gevolgen van de oorlog door de economische boycot vanuit de rest van de wereld.

In eigen land is het aangewezen dat de federale regering optreedt tegen de prijsstijgingen en ervoor zorgt dat essentiële goederen die noodzakelijk zijn voor het dagelijks leven van de burgers betaalbaar blijven. De werkende bevolking wordt momenteel op een zodanig buitensporige manier getroffen dat zelfs een doorsnee

gezin van tweeverdieners het moeilijk heeft om de eindjes aan elkaar te knopen op het vlak van energie en voeding.”

Hoe zie je dit conflict de komende maanden evolueren?

Chris Reniers: “We kunnen maar hopen dat er snel een einde komt aan deze waanzin. De houding van leiders als Poetin en de elite die hem ondersteunt mag niet ongestraft blijven. In Europa leven we sinds ruim 75 jaar in vrede, op enkele ernstige conflicten zoals in ex-Joegoslavië na. Die vrede behouden was niet altijd gemakkelijk en vraagt om de nodige diplomatie. Dat dit nu op de helling dreigt te komen, is ongelooflijk en onbegrijpelijk. ‘Nooit meer oorlog’ mag geen holle slogan zijn, in het belang van onszelf, onze kinderen en kleinkinderen. Daarom moeten we als vakbond alle initiatieven ondersteunen die solidariteit met Oekraïne promoten, zoals bijvoorbeeld de vredesmanifestatie van 27 maart, die een groot succes moet worden!”